

Prolet

Leto XIII. — Štev. 15. V Ljubljani, 14. aprila 1957

Zvezna nogometna liga

Crv. zvezda zhira točke

Današnje kolo tekmovanja v zvezni nogometni ligi je bilo spet prepleteno z nekaterimi presenečenji. To velja zlasti za one klube, ki se držijo bolj pri dnu prvenstvene lestvice in skoraj nimajo upanja, da bi kaj več dosegli. Kljub temu pa so morali proti njim kloniti nekateri favoriti. Sarajevo je premagalo Zagreb, Vardar pa je odvzel Partizanu pol izkupička. Med presenečenja lahko uvrstimo tudi zmago Lokomotive nad Hajdukom, čeprav je bila tekma odigrana v Zagrebu. Lokomotiva si je s to zmago nekoliko pomagala navzgor, Radnički pa si je z zmago nad Veležem že nekoliko bolj okrepil možnosti za obstanek v družbi najboljših.

Vardar : Partizan 1:1 (1:1)

Skoplje, 14. aprila. Enajstorica Vardarja je danes močno presenetila igralce Partizana, ne samo zaradi tega, ker jim je iztrgala pol izkupička, temveč bolj zaradi igre, ki jo je Vardar diktiral ves čas tekme. V prvem polčasu je domačim zelo pomagal veter in tako so igrali skoraj popolnoma na položajih gostov, ter oblegali njihova vrata. Partizan se je v tem času predvsem branil, zahvaliti pa se ima v mnogočem odlični obrambi svojega vratarja Stojanovića. Vardar bi si v tem delu igre lahko priboril zmago, toda njegov napad je bil neugoden, učinkovit in je preveč kombiniral v nasprotnikovem kazenskem prostoru. V 21. min. so bili domači vendarle uspešni po Dončevskem, v 34. min. pa je Partizan po Mesarosu izenačil.

Ko so vsi pričakovali, da bo Partizan v drugem delu igre izkoristil veter je Vardar začel diktirati hiter tempo in še bolj spravljal v nevarnost vrata gostov. Stojanović in Milutinović II. so v zadnjih trenutkih reševali nevarne situacije, v 66. min. pa je Milutinović II. odbil žogo s same gol črte. Pri domačih so se trudili vsi, pri gostih pa so bili najboljši Stojanović, Pajević in Milutinović II.

Sarajevo : Zagreb 2:1

Sarajevo, 14. aprila. Tekma med domačo enajstorico in Zagrebom je bila odigrana v zelo težkih okoliščinah. Na igrišču je bilo skoraj četrt metra težkega in mokrega snega, kar je zelo oviralo igralce obeh moštev. V začetku je imel Sarajevo nekoliko več od igre in je dosegel tudi vodilni gol po Šehoviću. Zagreb je po lepi kombinaciji v 33. min.

izenačil. Gol je dosegel Dvornič. Končni rezultat in zmago nad Zagrebom pa je v 72. min. dosegel Djemičić po prestrogo dosojeni enajstmetrovki. S to zmago si je Sarajevo ustvarilo rahlo upanje, da bo morda ostalo v zvezni ligi. Najboljši igralci Sarajeva so bili Stipić, Svraka in Novo, pri Zagrebu pa Klajić in Medved. Sodil je dobro Bajić.

Crv. Zvezda : BSK 2:0 (0:0)

Beograd, 14. aprila. Pred okrog 5000 gledalci je danes Crvena Zvezda premagala BSK 2:0 (0:0). Oba gola je dosegel Kostić v 74. in 75. minuti.

Crvena Zvezda: Krivokuća, Tomić, Zeković, Popović V., Spajić, Tasić, Sekularac, Cokić, Popović L., Kostić, Rudinski.

BSK: Radenković, Djordjević, Šijaković, Marić, Kranjčić, Davidović, Nikolić, Josić, Antić, Mladenović, Senauer.

O izidu današnje tekme je odločila 74. minuta, ko je Cokić ukanil Davidovića in podal žogo Kostiću. Ta je napravil le dva koraka in nato usmeril žogo proti spodnjemu

desnemu kotu. Vrtar Radenović je posredoval, toda žoga je bila hitrejša. Takoj potem, ko so napadalec krenili s sredine je Crvena Zvezda provzela žogo, Rudinski je prodl po desni strani je podal Kostiću, ki je naglo streljal in dosegel tako še drugi gol za Crveno Zvezdo.

Dinamo : Budućnost 2:1 (2:1)

Zagreb, 14. april. V včerajšnjem srečanju je domači Dinamo pred okrog 7000 gledalcev premagal z zelo tesnim rezultatom Budućnost iz Titograda. To pa predvsem zaradi tega, ker so gostje že v 12. min. igrali zaradi poškodbe srednjega napadalca Mladenovića, z 10 igralci. Prvi

(Nadaljevanje na 8. str.)

Split	16	14	1	1	57:15	29
Trešnjevka	16	10	3	3	44:21	23
Šibenik	17	9	3	3	40:22	23
Rijeka	16	9	3	4	38:19	21
Metalac	16	7	4	3	27:22	19
Uljanik	16	6	4	6	33:28	16
Tekstilac	17	6	3	8	33:36	13
Ljubljana	16	4	3	9	20:33	11
Jadran	16	4	3	9	21:40	11
Odred	16	3	4	9	17:27	10
Turbina	16	4	2	10	15:38	10
Grafičar	16	3	1	11	15:59	7

Metalac : Rijeka 1:0 (1:0)

Tekstilac : Trešnjevka 1:1 (1:0)

Uljanik : Turbina 6:0 (0:0)

Split : Grafičar 9:0 (2:0)

Slaba igra Ljubljane

Kaštel-Sučurac, 14. aprila. Danes je domači Jadran dosegel svojo prvo zmago v spomladanskem delu prvenstva. Zmaga predstavlja pravzaprav presenečenje, glede na to, da je imela Ljubljana po svojih zadnjih uspehih rahlo prednost. Ljubljancani pa se tokrat niso znašli in so izgubili tekmo s tesnim rezultatom.

Jadran : Ljubljana 1:0 (0:0)

Gledalcev 1000, sodnik Drašković iz Splita.

Ljubljana Bencik, Pirc, Maroša, Gruden, Sočan, Zivojević, Perharić, Dolenc, Lukežič, Blazič, Hacler.

Jadran Biočić, Ban, Lukšić, Sarajčev, Banić Almić, Bilić I., Bilić II., Alfirović, Letica, Rafajli.

Tekma je bila odigrana po težkem in zelo blatnem terenu. Igra je bila po večini zelo raztrgana, k čemur je veliko pripomogel močan veter, ki ni dopustil, da bi se igra pravilno razvila. Ljubljancani so za igrali raztrgano, brez prave povezanosti, zahvaliti pa se imajo zlasti odličnemu Benciku in Sočanu, da niso doživeli višjega poraza. Bencik se je namreč v mnogih primerih tako izkazal, da so mu gledalci navdušeno ploskali. Čeprav je bila Ljubljana tehnično boljše, njen napad ni uspel izkoristiti nobene priložnosti, ker je igral nepovezano in brez običajnih smiselnih akcij. Največ »zaslug« za to imata napadalca Lukežič in Dolenc, ki sta imela nekaj stooštotnih priložnosti za doseg gola, pa jih nista izkoristila. Sodnik Drašković ni bil preveč odločen, kar so izkoristili Ljubljancani, ki so mu večkrat nedisciplinirano ugovarjali. Morda bi se tekma končala celo brez gola, če ne bi v 20. minuti Maroša zagrešil prekrška nad Bilićem I, zaradi česar je sodnik prisodil enajstmetrovko.

Pri Ljubljani je bila najboljši del obramba, zlasti Bencik in Sočan.

ŽIDAN najhitrejši

Koper, 14. aprila. Danes je bila na sporedu prva dirka, ki je veljala za letošnje prvenstvo Slovenije. 122 kilometrov dolga proga je vodila iz Koprja v Poreč in nazaj. Vreme je bilo ugodno, le huda burja je ovirala tekmovalce. Kolesarski klub Koper je dirko zelo dobro organiziral. Na startu je bilo 13 kolesarjev, članov Roga, Odreda, Ilirije in Koprja. Najmočnejše sta bila zastopana Rog in Odred, tako da je prišlo v tej dirki v glavnem do dvoboja med Rogom in Odredom. Kmalu po startu je hotel pobegniti veteran Godnič, vendar mu poskus ni uspel. Več sreče sta imela s svojim begom na 22 km Dimnik in

Perne. 30 km kasneje sta se iz skupine odtrgala še Židan in Božnik, ki sta pričela zasledovati prva dva ubežnika. Božnik ni vzdržal in ga je glavnina zopet dohitela, Židan pa je 6 km pred ciljem dohitel Perne in Dimnika ter ju v končnem sprintu tudi premagal. Nekoliko sta razočarala Valant in Bajc, saj smo od njih pričakovali nekoliko več, zlasti več borbenosti. Rezultati: 1. Židan (Rog) 3:56.49, 2. Perne (O) 3. Dimnik (Rog) oba v času zmagovalca, 4. Omerzel (Rog) 4:07.14, 5. Flajs (O) isti čas, 8. Valant (R) 9. Bajc (O), ekipe: 1. Rog 2:00.52, 2. Odred 2:18.37. Majdič

Včeraj so se pričele prve tekme spomladanskega dela zvezne moške košarkarske lige, ki so spet privabile na košarkarska igrišča na tisoče ljubiteljev tega športa. Prihodno nedeljo bo imela Ljubljana spet dohodek prvega reda: lanski državni prvak, osiješki Proleter, se bo pomeril z moštvom Olimpije!

I. conska nogometna liga

Izkoristili niso redkih priložnosti

Iz Šibenika prihajajo spet nerazveseljive vesti. Odred je znova klonil in prepustil domačemu moštvu dve dragoceni točki, čeprav bi si jih lahko priboril. Tako vsaj pravi poročilo, ki smo ga prejeli iz Šibenika.

Šibenik : Odred 2:0 (2:0)

Šibenik, 14. aprila. Odred je zamudil danes priložnost, da bi premagal Šibenčane, čeprav je imel večji del igre v svojih rokah, domači pa so igrali slabo in mnogo pod svojimi običajnimi zmoglostmi. Pred 1500 gledalcev sta se sodniku Petručiću iz Splita predstavili naslednji moštvi:

Odred: Babnik, Medved, Udovič, Žumber, Piskar, Klancišar, Perne, Bogataj, Kranjc, Cuban, Virant. Šibenik: Bašić, Zorić, Iljadica, Tambača, Jelenković, Živković, Cvetanović, Škugor, Djurić, Tedling, Stošić.

Odred je začel igrati z vetrom. Šibenčane pa je to zelo oviralo. Zato so imeli Odredovci prve pol ure pobudo v svojih rokah in so nevarno prodirali pred vrata domačih. Toda napad ni znal izkoristiti več ugodnih priložnosti za doseg gola, več močnih strelcev pa je vratar Bašić ubranil. V 29. min. je Šibenik izsilil kot, strel je prestre-

gel z glavo nepokriti Tedling in že je žoga običala v mreži — 1:0. Kmalu za tem je imel Odred priložnost za izenačenje. Zaradi neprisebnosti napadalcev pa iz tega ni bilo nič. Drugi gol in končni rezultat je v 44. min. znova dosegel Tedling z nenadnim strelom z 16 m, ko je preigral obrambo Odreda.

V drugem polčasu je Šibenik poizkušal z močnejšimi napadi, toda obramba Odreda in krilska vrsta sta onemogočili domačinom vse akcije. Tudi Babnik je bil vselej na mestu, branil je zelo dobro in doživel celo nekaj aplavzov. Odred je imel igro tudi v drugem delu v svojih rokah in je v 83. min. imel lepo priložnost za znižanje rezultata. Bogataj je ni izkoristil, kot mnogo drugih priložnosti niso izkoristili napadalci že prej. 5 minut pred koncem igre je bil poškodovan vratar domačih. To so Odredovci hoteli izkoristiti, pa jim ni uspelo. Rezultat se ni menjal vse do konca igre. Tako je prišel Odred ob dve točki, dasiravno po poteku dogodkov na igrišču do tega ne bi smeli priti.

V Odredovem moštvu so bili najboljši Piskar, Medved Žumber in Klancišar, pri Šibeniku pa Tedling, Djurić in Tambača.

J. Pišek.

Republiško prvenstvo posameznikov v kegljanju

Favoriti odpadajo

Ljubljana, 14. aprila. Včeraj se je začelo na Gradisovem štiristeznem kegljišču republiško prvenstvo moških posameznikov v kegljanju. Tekmovanja se bo skupaj udeležilo 70 kegljačev, ki so si priborili udeležbo na tem prvenstvu, od teh pa se bo 24 najboljših uvrstilo na letošnje državno prvenstvo.

Včeraj in danes so nastopali predvsem kegljači izvenljubljanskih klubov, največ Mariborčani. Med njimi je bilo tudi nekaj kandidatov za republiško in državno reprezentanco kot Kobal, Gomolj, Orel, Podkrižnik in drugi. Zanimivo pa je, da so nekateri med njimi dosegli dokaj slabše rezultate, kot smo jih od njih pričakovali. Povsje verjetnosti se Gomolj in Kobal ne bosta uvrstila niti med kandidate za udeležbo na državnem prvenstvu. To pa zaradi tega, ker bodo na republiškem prvenstvu, ki se bo nadaljevalo v sredo in četrtek in zaključilo prihodnjo soboto in nedeljo, nastopili še mnogi favoriti za osvojitve najvišjega naslova v republiki za letošnje leto. To so predvsem Martelanc, Starc ter brata Ambrožiča iz Kranja, Likovnik in Dominko, Martinšek, Cotič,

Mlakar, Vanovšek ter Stefe. Le-ti bodo odločali v končnem plasmanu, ki se bo do konca tega prvenstva prav gotovo še precej izpremenil.

Tudi rezultati včerajšnjega in današnjega tekmovanja niso preveč prepričljivi, saj smo bili vajeni prav na Gradisovem kegljišču boljše rezultate, kot so jih dosegli nekateri posamezniki. Trenutno so se pred ostale uvrstili predvsem člani mariborskega Branika, mednje sta se vrnila še dva Kranjčana in dva člana Lokomotive iz Maribora. Najboljši uspeh in trenutno vodstvo si je priboril Podkrižnik (Br) z 1680 keglji, ki jih je dosegel v disciplini 2 x 200 lučajev. To pa ne pomeni, da bo ostal prvi tudi do konca, ker vemo, da so nekateri tekmovalci, ki se bodo pojavili v naslednjih dneh, še v boljši formi od njega.

Za primerjavo navajamo deset najboljših tekmovalcev prvega dela tekmovanja: Podkrižnik (Br) 1680, Tučić (Lokomotiva) 1670, Rosl (Lok 1663, Mlakar (Br) 1653, Kordež (Tr) 1651, Valentar (Tr) 1647, Vever (Br) 1645, Mohorko (Br) 1632, Kobal (Br) 1629, Orel (Br) 1626. T. B.

Pred začetkom tekmovanj v zvezni moški odbojgarski ligi

»Pričakujemo pomoči od gledalcev in tiska!«

sta izjavila Skerbinjek in Antekolovič

Prihodnji teden se bo začelo tekmovanje v zvezni odbojgarski ligi. Slovenijo bosta zastopala Fužinar iz Raven in Branik iz Maribora. Obe moštvi sta zimske mesece, kar se je le dalo, dobro izkoristili, kar še posebej velja za Fužinarja, ki bo moral napeti že na začetku vse svoje sile, če bo hotel tudi prihodnjo sezono ostati v družbi najboljših. Eno kakor drugo moštvo je imelo v zadnjem času nekaj prijateljskih srečanj in lahko trdimo, da je njuna forma kar solidna. Seveda vsako moštvo, ki nastopa v zvezni ligi, ima svojo taktiko, svoj sistem igranja, zato bomo morali počakati nekaj tednov, da bomo lahko ocenili dejanske sposobnosti in skušali tudi približno oceniti njune moči v letošnji prvenstveni sezoni.

Za to priložnost smo povabili v naše uredništvo tov. Antekoloviča, ki je nekakšen »spiritus agens« Fužinarja in stalnega člana naše državne reprezentance, tov. Skerbinjeka, ki sta pripovedovala svoje misli in načrte pred letošnjo sezono o Fužinarju in Braniku.

Če bomo ostali v zvezni ligi, bo to uspeh

Tov. Antekolovič nam je rekel takole:

»V zvezni ligi smo novinci. Zato je tudi upravičena bojazen za nastope, saj naši fantje nimajo za takšne borbe še potrebnih izkušenj. Za nas bo velik uspeh, če bomo ostali v ligi. Toda že danes moram reči, da se bomo za ta uspeh potrudili, kar se bo le dalo.«

Vlado Skerbinjek je že vrsto let stebler naše državne reprezentance

»Kako ste trenirali?«
 »V Ljubljani je 6 igralcev, trije pa so doma v Ravnah. Vseh teh devet igralcev bo sestavljalo naše standardno moštvo. Fantje so vsi mlajši od 22 let, po poklicu pa so študentje in dijaki. Trenirali smo študentje v telovadnici III. državne gimnazije, ostali trije pa po našem skupnem načrtu, v Ravnah.«
 »Kako vam pomaga vaša društvena uprava?«
 »Deležni smo vse pozornosti, čeprav odborniki dobro vedo, da bodo morali letos prenašati večje preizkušnje kot preteklo sezono, ko nismo izgubili niti ene tekme.«
 »Kakšen pa bo vaš sistem igranja?«

»Kakor je znano, že nekaj časa vigravamo četrtega igralca na mreži. Toda to šablono bomo skušali opustiti in se vedno prilagoditi tako, kakor bo zahteval trenutni položaj.«

»Kaj pa mislite o ostalih udeležencih zvezne lige, predvsem pa o mariborskem Braniku?«

»Po mojem mnenju sta letos najresnejša tekmeča za prvo mesto zagrebška Mladost in Branik. Morda zveni ta trditvev nekoliko čudno, toda dejstva tako kažejo. Crvena zvezda, ki je ves čas veljala za enega izmed favoritov, letos ne bo nastopala popolna. Trije najboljši zapuščajo Beograd. Popović je odšel na študij v Pariz. Štitić bo verjetno igral za sarajevskega Železničarja in Stojimirovič, ki je gradbeni inženir, pa je odšel na službeno mesto v neko hidrocentralo. Mladost pa je letos spet popolna. Isto velja tudi za Branik, ki bo...«

»Ali ne bodo pri Braniku nastopili tudi nekateri mlajši igralci? Če

bodo pač oni nastopili, potem bo tudi Branik precej prikršjan?«

»Branik bo res nastopal z mlajšimi igralci, toda kljub temu sem mnenja, da imajo vse pogoje osvojiti eno vidnejših mest.«

Za zaključek našega razgovora nam je tov. Antekolovič s posebnim poudarkom povedal še tole:

»Vso podporo pričakujemo od naše športne javnosti in tudi tiska. Mnenja smo, da pred leti ni bilo pravega razumevanja za odbojko, za kar smo tudi sami krivi, saj ljudje, pa tudi tisk, sodijo le kvaliteto, ki pa je, razen v Mariboru, zelo padla. Mnenja sem, da bodo morali športni poročevalci sicer grajati napake, vendar pri vsem tem vedno pisati v pozitivno, saj vidite, da so naši fantje še mladi in neizkušeni.«

Važne so prve tekme

Ko je bil pogovor s tov. Antekolovičem končan, se je oglasil k besedi še tov. Skerbinjek.

»Važne so prve tekme, so bile prve besede onega najboljših odbojkarjev v državi. Danes je še težko govoriti o sposobnosti tega

ali onega moštva, saj nas je od zadnjih srečanj ločil precejšen odmor. Pa tudi pogoji za trening so bili različni. Danes niti ne vemo, v kakšnih postavah bodo nastopali predvsem naši najresnejši tekmeči, saj smo slišali, da so posamezni klubi menjali sestavo svojih moštev, nekateri pa so, kot ste že sami slišali, prenehali igrati ali pa odšli k drugim klubom.«

»Torej ste istega mnenja kot tov. Antekolovič?«

»Da. Mladost je letos po mojem najresnejši tekmeč za osvojitve prvega mesta. Njej se pridružujejo še Jugoslavija, beograjski Železničar in mi.«

»Kako bo torej nastopalo vaše moštvo?«

»V začetku bomo popolni, jeseni pa gremo kar trije na odsluženje kadrovskega roka v JLA: Mikluš, Požar in jaz. Toda kljub temu ne bo tako hudo, zlasti, če bomo v prvem delu tekmovanja pustili mlajšim dobro zapuščino v točkah. Skušali bomo igrati tako, kakor bo položaj na igrišču zahteval. Spoznal sem, da je napak igrati vedno šablonsko, zato smo s svojim, če smem tako reči, »Branikovim sistemom«, lani v Beogradu premagali skoraj vse nasprotnike.«

»In še vaše mnenje o Fužinarju?«

»Popolnoma se strinjam s tov. Antekolovičem, ki pravi, da pričakuje pomoči od gledalcev in tiska. Vseskozi bi treba predvsem vzpodbujati mlade moči, pa ne samo v zvezni ligi, ampak tudi odbojkarje, ki igrajo v republiških ligah. Slovenska odbojka bo samo z načrtnim delom postala kvalitetna, saj ima za to vse pogoje.«

L. M.

Moštvo Fužinarja iz Raven, novi član zvezne moške odbojgarske lige

Nogomet in motorizacija

Nobena skrivnost ni, da se avto moto šport, naj si bo v takšni ali drugačni obliki, širi med ljudi, zlasti pa med mladino. Promet iz dneva v dan narašča in vedno več vidimo po cestah različnih motoristov, »vespašev«, »mopedistov« ter podobnih srečnih lastnikov motornih vozil. Prav gotovo pa se med te uvrščajo predvsem športniki, zlasti ti, ki so imeli kakorkoli že možnost potovati v inozemstvo in si nabaviti kakšno motorno vozilo.

Naj vam jih navedemo? Vsaj nekaj znanih imen imamo na »spiskuc«. Strelca Planinc in Jež, hokejist Krstonošič, košarkar Lampič in še razni drugi športniki. Že nekoč smo poročali, da je ta »epidemija« zagrabila tudi naše »zvezne nogometaše, saj si je Bobek kupil avtomobil, Vukas ima Vespo, med-

nje pa se so uvrstili tudi igralec Crvene zvezde Sekularac, nogometša Hajduka Grčić II. in Radovič ter še nekateri. V zadnjem času pa so se pokazale prav hude posledice te »epidemije«: iz Beograda namreč poročajo, da se je v ponedeljek pri prometni nesreči poškodoval Sekularac s svojim 500-kubičnim BMW motorjem, ko se je peljal v Novi Sad. Zaletel se je namreč v avtobus in odletel z motorja. Pri tem si je laže poškodoval roko in nogo. In učinek? Crvena zvezda je nastopila brez njega okrnjena proti Partizanu za nogometni pokal FLRJ. In to v času, ko je bil Sekularac v zelo dobri formi... Se huje se je zgodilo Hajdukovemu branilcu in članu olimpijske reprezentance Radoviču. Ta je z Vespo podrl nekega kmeta v Splitu in bil pri sodniku za prekrške obsojen na 6 mesecev zapora, pogojno za dve leti. Posledice so občutili še Grčić II., Dinamov igralec Režek, najhuje pa waterpolo reprezentant Žučej, ki se je težko poškodoval.

In komentar? Ni vsak nogometša tudi dober motorist, še posebej, če ne zna pravilno upravljati z vozilom. Če bo šlo tako naprej, potem bomo lahko rekli, da je v neki meri motorizacija kriva neuspehov v našem nogometu...

BRANIK : KLADIVAR 5:1 (3:0)

Branik je odigral v četrtek ostalo tekmo varaždinsko-mariborsko-celjske lige s Kladivarjem in ga visoko premagal s 5:1 (3:0). Mariborčani so imeli v tekmi absolutno premoč, Kladivar pa je prevladoval na igrišču samo zadnjih 10 minut. Gole so dosegli Dugandžija 3, Kramer in Elsnar za Branik ter Fosinek (iz 11 m) za Kladivar.

Znani ljubljanski nogometni sodnik Vlado Tavzes se je te dni oglašil iz Zagreba, kjer služi kadrovski rok v JLA. Piše nam, da je tudi že v JLA poizkusil s sodniško kariero in kaže, da jo bo tudi nadaljeval. Svojim sodniškim kolegom in nogometšem ter bralcem »Poleta« pošilja pozdrave.

Favoriti izločeni

V sredo so se v četrtfinalu tekmovanja za pokal FLRJ srečali med seboj Partizan in Crvena zvezda, Budućnost in Vojvodina, Sibenik in osiješki Proleter ter Radnički in Spartak. Pri tem lahko omenimo, da je prišlo do nekaterih presenečenj, kajti zmagali so prav tisti, ki jih nismo šteli za favorite. To sicer ne velja za tekmo med Partizanom in Crveno zvezdo, kjer je imel Partizan prednost zaradi okrnjenega moštva Crvene zvezde, tembolj pa je presenetljiva zmaga Budućnosti nad Vojvodino, Radničkega nad Spartakom in Sibenika nad Proleterjem. Lanski zmagovalec Crvena zvezda se je morala torej posloviti od pokala, ki ga je prejela lani in tako ga bo po vsej verjetnosti osvojil letos beograjski Partizan, ki ima med zadnjo četvorico v polfinalu za to največ pogojev. Tekme so se končale takole: Partizan : Crvena zvezda 4:2 (1:1), Budućnost : Vojvodina 2:0 (0:0, 0:0), Sibenik : Proleter 3:1 (0:1) ter Radnički : Spartak 4:2 (3:2).

Trening doma

Olimpijski zmagovalec v streljanju, Rus Anatolij Bogdanov, ima poseben recept za trening. Da bi imel čimbolj mirno roko, trenira ruski strelec na zelo originalen način. Roko drži iztegnjeno pred seboj, za zapestje pa si priveže likalnik. Ne le nekaj minut, ampak cele

pol ure vzdrži v takšnem položaju. Da mu ne postane preveč dolgčas, pa bere med »treningom« ta ali oni roman.

Smola pa takšna!

Francoska teniška igralka Annie Soisboul je poznana pri vseh sodnikih in vodjih turnirjev kot svetovna rekorderka v netočnosti. Kadarkoli je na sporedu srečanje te igralko s kako drugo, se lahko funkcionarji in njene nasprotnice pripravijo na precejšnjo zamudo in pa na najrazličnejše bolj ali manj prepričljive izgovore. Annie se izgovarja večinoma tako uspešno, da je kar ne morejo diskvalificirati. Na turnirju za pokal Gillou pa je bila izjemoma točna. Že pet minut pred začetkom svojega srečanja je bila na igrišču. Pri tem pa je prezrla neko malenkost. Turnir namreč ni bil na stadionu Coubertin, kjer se je pojavila Annie, ampak na igriščih Racinga. S skoraj dverno zamudo je nazadnje prispela na mesto turnirja, kjer pa ji te zgodbe ni nihče verjel. Nesrečno igralko so diskvalificirali in vsa objokana je še komaj spravila iz sebe: »Nikoli nisem bila še tako točna kot tokrat!«

KOLESTARSTVO

Ob 70-letnem jubileju slovenskih kolesarjev

Začeli so pred 70 leti...

Letos poteka 70 let, odkar so slovenski kolesarji prišli do zamisli ustanoviti slovenski kolesarski klub. To je bil pomemben dogodek, kajti šele nekaj let prej so se pojavila v Ljubljani prva dvokolesa, ki pa so se jih posluževali predvsem premožnejši sloji. Jasno, da so bili to tedaj nemški uradniki in drugi. Cena kolesom je bila namreč tedaj zelo visoka, 200 kron tedanje veljave. Ker se je kolesarstvo močno razširilo v Nemčiji ter v Zgornji Avstriji in drugod, so imeli Nemci od tam močno podporo. Zato so leta 1885 ustanovili svoj prvi kolesarski klub.

Kot protiutež tej nemški dejavnosti so se zbrali napredni Slovenci, ki so bili žilav boj za svoj obstanek. Nemci so se pri raznarodovalni politiki posluževali prav tega prvega praktičnega prevoznega sredstva, česar Slovenci prav gotovo niso mogli mirno prenašati. Leta 1887 v jeseni se je zbralo nekaj takšnih ljudi in sklenili so ustanoviti prvi slovenski kolesarski klub pod imenom »Klub slovenskih biciklistov Ljubljana«. Osnovna naloga tega kluba je bila prirejati izlete v podeželske kraje in tako povezovati slovensko podeželsko ljudstvo z mestom. Na ta način so gojili in utrjevali nacionalno zavest domačega ljudstva. Zato ni nič čudnega, če vidimo na starejših fotografskih

posnetkih prve kolesarje oblečene v sokolske kroje, kajti najnaprednejše organizacije so se takrat združevale v telesnovzgojnih društvih »Sokol«. Sokol pa je seveda ustanavljal kolesarske odseke in sicer v Ljubljani, Celju, Kranju, Gorici, Trstu in še v drugih slovenskih krajih. Hkrati so začeli delovati takšni odseki tudi na Hrvaškem v Zagrebu.

Kdo so bili ustanovitelji tega prvega slovenskega kolesarskega kluba v Ljubljani? Pobudnik te zamisli je bil finančni uradnik Rudolf Vesel, pomagali pa so mu dr. Demeter Bleiweis-Trsteniški, Ernest Koželj, Milan Levstik, Viljem Mayer, načelnik kluba pa je bil dr. Vinko Gregorič. Voditelji kluba so kmalu začeli ustvarjati stike z drugimi slovenskimi, hrvaškimi in še z nekaterimi drugimi klubi.

Jasno je, da so se slovenski kolesarji lotili tudi tekmovanj. Ob 25-letnici obstoja ljubljanskega Sokola je leta 1888 »Klub slovenskih biciklistov Ljubljana« organiziral svojo prvo kolesarsko dirko z visokimi in nizkimi kolesi. Proga je bila izbrana od Sentvida do Ljubljane, dolga sicer samo 4 km, kar pa je bilo za začetek povsem dovolj. Prijavilo se je le 10 Hrvatov in 14 Slovencev, nastopili pa so ločeno. Pri vožnji z visokimi kolesi je med Slovenci zmagal dr. Blei-

Skladništvo pri Odpadu? Ne, marveč čolnarna Savice, ki jo je že res temeljito načel zob časa

Kar je preloženo še ni odloženo...

Na zadnji seji izvršnega odbora SZS, je med drugim bila na programu tudi razprava o stališču, ki ga je treba zavzeti do predlogov v zvezi z reorganizacijo tekmovanj v jugoslovanskem nogometu. To pa je najožje povezano z vprašanji amaterizma in profesionalizma oziroma neamaterizma, kot to nekateri pri nas imenujejo, in to je obetalo zanimivo razpravo. Upi pa se niso izpolnili, sklenjeno je bilo, da bo o tem vsekakor kočljivem vprašanju še govora in to nekoliko kasneje, ko bo vprašanje reorganizacije tekmovanja bolj aktualno kot danes. Tako je bila stvar preložena, seveda pa ne odložena. Treba je razpravljati o teh stvareh, in to v čim širšem krogu, če hočemo takrat, ko se bo o stvari dokončno odločalo, reči svojo tehtno besedo.

Kjub navidezni zapletenosti, pa so stvari, vsaj teoretično, popolnoma jasne. Sportna zveza Slovenije je že večkrat pojasnila svoje stališče, ki pravi, da je šport res šport samo toliko časa, dokler ga gojimo zaradi samega sebe, brez kakršnih koli materialnih koristi. Tu se res ne da nič več izpreminjati, to načelo nam jasno pove, da športni in profesionalni nogomet ne moreta živeti skupaj v isti organizaciji, ker gre tu v bistvu za dvoje popolnoma različnih stvari, katerima je skupna samo igra nogometa.

Načelo nam jasno pove, da športni in profesionalni nogomet ne moreta živeti skupaj v isti organizaciji, ker gre tu v bistvu za dvoje popolnoma različnih stvari, katerima je skupna samo igra nogometa. To pa po mojem mnenju še ne pomeni, da bi morali profesionalni nogomet kar takole izbrisati iz našega življenja. Treba je dejstvom pogledati v oči in predvsem priznati, da profesionalni nogomet pri nas imamo že dolgo časa, kljub temu, da to vsaj na videz skrivamo. Trdno je zasidran pri nas in zlasti publika v naših večjih središčih tako odločno zahteva tovrstne nedeljske zabave, da res ne vidim vzroka, zakaj bi jim jo preprečili. Upeštevati moramo tudi to, da je profesionalni nogomet doma skoro povsod država, kjer to igro poznajo, pri čemer so zlasti meddržavne tekme profesionalnih moštev vedno predmet velike pozornosti. Moramo biti pravični in odkrito priznati, da so prav naši profesionalni nogometaši že ogromno prispevali k ugledu naše države in bi zato tu s tega stališča bilo nespametno, če bi se mu odrekli.

Treba je torej samo stvari organizacijsko ločiti in reči bobu bob in zobu zob, pa bo vse v redu in prav.

Seveda pa tudi taka organizacijska ločitev, stvari ne bo nikoli popolnoma zgladila. Gre pač za isto vzgojno sredstvo, nogomet, ki ga uporabljajo tako športniki, kot profesionalni igralci. Predvsem si moramo biti na jasnem, da bodo profesionalci črpali in izpopolnjevali svoj kader iz vrst amaterskih športnikov. Tu se ne da nič pomagati in prav zato se strinjam s tistimi, ki pravijo, da bodo profesionalni nogomet omejili do take mere, da bo škoda čim manjša. Manj jasno mi je to, da bi morala vsa profesionalna moštva imeti tudi mladinske in celo pionirske vrste. Ali jih bodo tam pripravljali za profesionalne igralce, ali pa jih bodo vzgajali v duhu amaterskih športnikov? Če bo obveljal prvi primer, potem bo treba tej stvari posvetiti več pozornosti. Nogomet lahko igraš samo določeno dobo let, nato pa moraš nazaj v poklic, vse življenje ne moreš biti nogometaš. Odnose in položaj profesionalnih igralcev v družbi je treba rešiti odkrito in tako, da nikomur ne bomo povzročili škode.

Opreznost nam narekuje tudi neko drugo vprašanje, ki lahko močno načne amatersko vsebino našega športa. Gre za hranarino, za način, s pomočjo katerega često rešujemo probleme naših vrhunskih tekmovalcev. Ali tak prispevek za izboljšanje delovnih pogojev že pomeni profesionalizem? Mislim, da ne. Seveda pa sme tekmovalci dobiti na račun svojih tekmovalnih priprav samo toliko, da s tem nadoknadi izgubljene energije in se izogne tako škodi na zdravju. Nikakor pa prispevek ne sme biti tak, da bi športnike odvrčal od rednega dela in študija. Tako je hranarina lahko nevarna stvar in tu bo treba nekaj ukreniti. Mislim, da je že skrajni čas, da končno dobimo amaterski pravilnik, ki bo vse te stvari pojasnjeval ne samo deklarativno, temveč tudi konkretno. S tem v zvezi pa moramo res ne samo razjasniti, temveč tudi odkrito in s pravim imenom imenovati ter postaviti stvari na svoje mesto, le tako bomo v naše športno življenje vnesli potrebno jasnost.

Ali ste že poravnali naročnino?

Pred tremi tedni smo pisali o pomanjkanju kopij, sprinterice in drugih rekvizitov za atletiko. Tudi namiznoteniški igralci, kakor tudi igralci tenisa in drugi športniki se stalno pritožujejo zaradi pomanjkanja rekvizitov. Prav gotovo je ta problem zelo pereč in brez zadostnega števila kvalitetnih rekvizitov ne bomo mogli dvigniti množičnosti in kvalitete v športu. Kako pa si naš karikaturnist predstavlja pomanjkanje športnih rekvizitov, pa si ogledajte na gornji karikaturi

ATLETIKA

Stamejčičeva v dobri formi

Iz zvezne šole treninga v Splitu zveza Jugoslavije odobrila tudi gostovanje 4 atletov 16. junija v Pragi. V prvem kolu moškega ekipnega prvenstva Jugoslavije, ki bo 1. in 2. junija, bo v Beogradu troyob Frankfurt : Crvena zvezda : Partizan.

Preveč sreče z vremenom nimajo in je tudi v Splitu več dežja kot sonca. Kljub temu redno trenirajo in poslušajo strokovna predavanja. Nekateri atletinje so že kar v dobri formi in tudi Stamejčičeva, ki se sicer nerada pohvali, je zadovoljna z rezultati, ki jih je dosegla na treningu. Tako je tekla n. pr. 3 x 150 m v 19,3, 19,7 in 19,6. Ti rezultati kažejo, da je že sedaj sposobna preteči 200 m precej hitreje kot v 27 sekundah, kar je za polovico aprila vsekakor zelo solidno. Kot kaže, njen trener Marjan Skušek, ni povedal preveč, ko nam je pred tednom dni zaupal, da bo Stamejčičeva dosegla letos nekaj novih slovenskih rekordov.

Preteklo nedeljo je bil v Kamniku tradicionalni tek po mestu, ki so se ga razen domačinov udeležili tudi tekmovalci Odreda in Ljubljane. Pri članih je osvojil prvo mesto Lojze Tratnik (O), pri mladincih pa je bil uspešnejši član Ljubljane, Hočevar.

V maju bodo v Beogradu in Budimpešti videli zanimivo atletske tekmovalce. Dvodnevno tekmovalstvo se imenuje »kriterij tekov« izvedeno bo pa tako, da bodo 12. maja nastopili najboljši jugoslovanski in madžarski tekači na 1000 in 3000 m v Beogradu, teden dni kasneje pa se bodo v Budimpešti pomerili na 1500 in 5000 m. To tekmovalstvo bo letos samo dvoboj med Jugoslovani in Madžari, v prihodnjih letih pa ga nameravajo razširiti tudi na tekače drugih narodnosti. Beograjčani bodo lahko videli na startu znane madžarske tekače kot n. pr. Rozsavölgyija, Kovácsa, Szentgalija in druge.

Razen gostovanj naših atletov v inozemstvu, o katerih smo poročali že v zadnji številki, je Atletska

V Radgoni se pripravljajo za festival

Partizansko društvo v Gor. Radgoni, ki šteje nad 400 pripadnikov, sodi med najboljša društva v Sloveniji, saj je lani v ocenjevanju za pokal »Ljudske pravice« osvojilo častno drugo mesto. Društvo ima 14 oddelkov, zlasti pa so aktivni orodni telovadci, med katerimi so sami mladinci. Društvu močno primanjkuje vodnikov, zlasti ker so nekateri odšli v JLA. Če bi imelo društvo več vaditeljev, bi bili uspehi nedvomno še večji. Kljub pomanjkanju vodnikov pa se članstvo marljivo pripravlja za II. Gimnastrado in za I. Festival telesne kulture, ki bo v Ljubljani. Med članstvom vlada tudi precej zanimanja za košarko in atletiko. Lani so začeli v Gor. Radgoni graditi tudi letno telovadišče, ki pa ni bilo dograjeno. Kaže pa, da bo letos članstvo s poživljenim delom in s prizadevnostjo vodstva svojega društva uspelo dograditi letno telovadišče.

Častni šerif

Dvakratni oziroma trikratni olimpijski zmagovalec v tekih na kratke proge, Bob Morrow, je dobil v svoji domovini v Texasu še posebno počastitev. Izbrali so ga namreč za častnega šerifa. Zastopnik mestne uprave je ob podelitvi tega naslova rekel takole: »Naša želja je, da bi Bob častno nosil ta naslov. Lahko smo srečni, kajti zelo težko bi dobili hitrejšega moža za šerifa.«

Posrečeno darilo

Sueška in s tem tudi bencinska kriza je močno odjeknila po zahodni Evropi. Celo v športu je našla svoj odmev. Na prvenstveni nogometni tekmi med francoskima ligasema Marseillom in Strاسبourgom, so igralci Strاسبourga presenetili svoje nasprotnike s posrečenim darilom. Vsak nogometaš je dal svojemu nasprotniku polno posodo bencina.

TENIS

Izza kulis teniškega cirkusa

»Gospoda, stopite bliže, danes prvo srečanje teniškega cirkusa Jacka Kramerja. Prvič se bosta pomerila svetovni prvak amaterjev Ken Rosewall in svetovni prvak profesionalcev Pancho Gonzales. Stopite bliže, gospoda, senzacija se pričinja!« Tako se je začelo pred dvema mesecema. Množice so prihajale, saj so vsi hoteli videti prve igre obeh nasprotnikov. Sedaj sta bila še sveža in polna veselja do igre. Kdo ve, kako bo po 50 ali 100 srečanjih. Točno stokrat naj bi se oba teniška asa namreč srečala.

Veliki posel se je začel...

»Gospoda, stopite bliže! Danes bo deseto srečanje teniškega cirkusa Jacka Kramerja. Že deseti senzacionalni dvoboj Rosewall : Gonzales. Doslej je Gonzales zmagal v vseh igrah. Kako bo danes? Ali bo Gonzales izgubil svojo prvo igro? Stopite bliže, gospoda!«

In množice so prišle ter plačale mastno vstopnino. Vsi so želeli videti senzacijo, doživeti prvo zmago Rosewalla. Reklama ni obetala premalo. Gonzales je res doživel prvi poraz. Izgubil je tudi naslednji dve srečaji. Množice so divjale.

Veliki posel se je nadaljeval...

»Gospoda, stopite bliže! Danes trideseto srečanje teniškega cirkusa Jacka Kramerja! Trideseti si bosta stala nasproti Gonzales in Rosewall.« Množice pa niso več prihajale. Reka gledalcev je usahnila in blagajne so ostale prazne. Kaj pa naj bi človek videl? Danes je zmagal ta, jutri drugi in senzacije ni bilo več.

Veliki posel se je začel zatikati.

»Gospoda, stopite bliže! Danes petintrideseto srečanje med najboljšima igralcema na svetu, Panhom Gonzalesom in Kenom Rosewallom. Danes pričakujemo senzacijo, kajti med obema igralcema je prišlo do odkritega sovraštva.«

Množice sto stopile bliže. Odkrito sovraštvo, so slišali. Vsakdo si je rekel: to pa moram videti. Dvoboj obeh teniških zvezdnikov je bil res na stopnji sovraštva. Najprej je Gonzales namerno »ustrelil« žogo Rosewallu v trebuh, potem pa je Rosewall vrgel lopar v nasprotnika, nazadnje pa je Gonzales poslal žogo v glavo nekemu gledalcu, ki si je preveč glasno upal povedati svoje mnenje. Ko je Rosewall hotel ujaljen zapustiti igrišče in oditi v garderobo, je bilo razpoloženje gledalcev na višku. Množica je kar norela.

Veliki posel se je zopet uspešno nadaljeval...

To je resnična zgodba iz profesionalnega športa. Sama srečanja dveh najboljših teniških igralcev na svetu niso dovolj zanimiva, da bi privabljala deset in stokrat gledalce. Zato morajo na plan uspešni režiserji in reklamni agenti, ki napravijo iz dvoboja senzacijo ali pa celo dramo. S tragičnim ali komičnim koncem, pač po potrebi. Mnogi dvoboji so zato seveda zrežirani z naprej določenim koncem in torej v glavnem brez športne vrednosti. Gledalci sicer večinoma to vedo, toda kljub temu prihajajo in polnoje Kramerjeve blagajne, kajti cirkus je pač cirkus in ljudje se tega ne naveličajo...

Na krosu ni samo dovolj svežega zraka in sonca, ampak je lahko tudi veselo in prav prijetno.

Zaščitni znak

je jamstvo za kvaliteto izdelkov

TOVARNA SPORTNEGA ORODJA
„ELAN“
V BEGUNJAH

izdeluje vse vrste kvalitetnih smuč.

Večina naših državnih reprezentantov že dolgo časa tekmuje na specialnih lepljenih smučeh, ki jih izdeluje tovarna »Elan«

Dela bo tudi letos dovolj

Prihodnjo nedeljo bo zasedala skupščina Plavalne zveze Slovenije in prav je, da ob tem dogodku povemo nekaj misli o bodočih nalogah te važne športne organizacije. Če v naglici ocenimo delo Plavalne zveze v pretekli sezoni, potem moramo na prvem mestu in kot najpomembnejšo nalogo, ki jo je zveza izvršila v preteklem letu, omeniti organizacijo plavalnih šol. Komisija za kadre je v zadnjih dveh letih utrdila organizacijo plavalnih šol v Sloveniji in s svojimi uspehi razširila plavalne šole skoraj po vseh krajih Slovenije, kjer so za to ugodni pogoji. Ob veliki pobudi, ki jo je pokazala Plavalna zveza pri organizaciji plavalnih šol, pa ne moremo biti zadovoljni z iniciativo, ki jo je kazala za kvaliteten razvoj plavanja v Sloveniji. Le-ta je bil izključno delo plavalnih klubov, ki so po svojih možnostih skušali koristiti napredku plavanja Slovenije. Prav gotovo bi bilo potrebno, da se danes, ko imamo že utrjeno organizacijo množičnega plavanja v Sloveniji, nekoliko bolj zaustavimo in pogledimo v problem

kvalitetnega napredka, saj je to druga stopnja, če je prva in osnovna množičnost. Morda je najbolj pereče vprašanje plavalnega športa v Sloveniji waterpolo. Prav zato, ker je waterpolo v jugoslovanskem merilu najkvalitetnejši del vseh treh plavalnih panog, in je v Sloveniji med trojico na zadnjem mestu, obstaja toliko večja razlika, če primerjamo kvaliteto stopnje v zveznem merilu. Pereč problem v waterpolu predstavljajo predvsem strokovni kadri, ki jih imamo v Sloveniji premalo. Klubi iz sezone v sezono nameščajo trenerje iz Hrvaške, medtem ko domačemu naraščaju ne posvečamo nobene pozornosti. Tuji trenerji so zvezani z visokimi stroški, po drugi strani pa večkrat ne sodelujejo s tako ljubeznivo v klubu kot domači trener. Prav tu bi bila važna naloga PZS v prihodnji sezoni, da se z vsjo vneto posveti vzgoji našega strokovnega kadra za waterpolo. Teh nekaj bežnih misli, ki pa predstavljajo verjetno najvažnejše probleme v razvoju plavanja pri nas, bi bilo treba, da že na skupščini z vsjo resnostjo pretresamo, kajti sezona je pred vrati.

SKAKALNA ŠOLA

pogoj za kvaliteten napredek

Komisija za skoke pri Plavalni zvezi Slovenije, ki je bila šele nedavno osnovana, se zelo trudi, da bi to panogo čimbolj razširila po vsej Sloveniji, obenem pa zagotovila tudi kvaliteten razvoj. Skoki v vodo so namreč ena izmed redkih športnih panog, kjer Slovenci daleč prednjačijo v jugoslovanskem merilu. Pri komisiji se je osnoval poseben odbor, ki skrbi za vzgojo novega skakalnega naraščaja v skakalnih šolah.

Obiskali smo v zimskem bazenu referenta za skakalne šole, tov. Jožeta Dolničarja, ki nam je v razgovoru dejal nekako takole: »Danes deluje le skakalna šola v Ljubljani, kajti drugod trenutno nimajo možnosti treninga, ker ne obstajajo zimski bazeni s skakalno desko. V Ljubljani smo zajeli trenutno okrog 50 skakalcev, ki so izključno mladi tekmovalci in jim posvečamo posebno pozornost. V šoli so skakalci obeh ljubljanskih klubov ŽPK Ljubljane in Ilirije. Trenirajo trikrat tedensko, dvakrat v telovadnici na canvasu in enkrat v bazenu na skakalni deski. Naša šola istočasno skrbi tudi za vzgojiteljski kader in trenutno razpolagamo s šestimi strokovnjaki, enim trenerjem, dvema instruktormajma in tremi pomočniki. To je sicer za številno udeležence dovolj, nimamo pa dovolj prostora, zato moramo z vpisom novih skakalcev kar nekoliko previdno ravnati, saj moramo »obdelovati« vsakega posameznika na deski in to je zelo zamudno delo.«

»Kakšne namene pa imate s šolo v poletni sezoni?«
 »Že v zimskih mesecih smo z nekoliko predavanji obiskali naše glavne plavalne centre po Sloveniji in s tem pripravili »terene« za poletno sezono. V Krškem, Radovljici, Trbovljah, Bledu in drugod je bilo za naša predavanja, ki jim je sledil tudi film o šoli skokov, ki smo ga lani izdelali sami, veliko zanimanje in upamo, da je bila to dobra predpriprava za poletno sezono. Se v zimskem bazenu nameravamo prirediti instruktorski tečaj, predvsem za instruktore izven ljubljanskih klubov, tako da bi dobili klubi tudi dovolj izvežban strokovni kader, ki bo v poletnih mesecih vodil skakalne šole. Nameravamo pa tudi z instruktormajmi, ki danes sodelujejo v ljubljanskih plavalnih šo-

lah, napraviti nekaj obhodov po Sloveniji, da ugotovimo, kakšni so pogoji za razvoj skokov v vodo. Že danes se našim skakalnim treningom pridružuje nekaj skakalcev izven ljubljanskih klubov, ki trenutno žive v Ljubljani in upamo, da bodo tudi ti poneli dovolj znanja v svoje klube.«

»Pred sezono me zanima še vaše mišljenje v naših kvalitetnejših tekmovalcih.«

»Mnenja sem, da bo skakalna liga, ki je letos zamišljena v zveznem merilu, mnogo pripomogla k še več-

jemu razvoju tudi v kvalitetnem pogledu. Naš namen je, da še naprej obdržimo prvo mesto v državi, ki smo si ga pred leti ponovno priborili. Mislim, da bosta vodilno vlogo za prvo mesto odigrala oboja ljubljanska kluba, kajti zagrebški Naprijed jim verjetno ne bo več resen tekmeec. Ljubljana ima po mojem mnenju najbolj homogeno ekipo, tako da jo tudi nekateri vrhunski skakalci Ilirije zelo verjetno ne bodo mogli ogrožati na prvem mestu,« je zaključil razgovor tov. Dolničar.

M. P.

Več mladine v društvo

V sredo je bil občni zbor PD Kranj, ki šteje 1465 članov in je po številu pripadnikov danes drugo najmočnejše planinsko društvo v Sloveniji. V preteklem letu je bila dejavnost tega društva dokaj razglašena. Tako je med drugim propagandni odsek lani organiziral »Plan-

ninski teden«, ki je zelo dobro uspel. Lani je društvo priredilo 21 izletov v razne kraje, od naših Julijcev, pa vse do Velebita in Frokletij. Mnogo so na občnem zboru razpravljali tudi o gradnji doma na Smarjetni gori, na Kališču in o povečanju doma na Krvavcu. Sklenili so, da bodo letos, čim bo vreme ugodno, nadaljevali z deli na Kališču, tako da bo kočja uporabna že letošnjo jesen. Glede na predvideno gradnjo žičnice na Krvavec pa čakajo društvo velike naloge. Dom na Krvavcu bo nujno treba povečati, da bo lahko sprejel vsaj del smučarjev in turistov, ki bodo obiskovali to priljubljeno planinsko postojanko. Veliko so na občnem zboru razpravljali tudi o vključitvi novih članov, zlasti mladine. V bodoče bo moralo društvo izboljšati stike z vsemi organizacijami, pripravili pa bodo tudi akcijo za včlanjevanje otrok svojih pripadnikov.

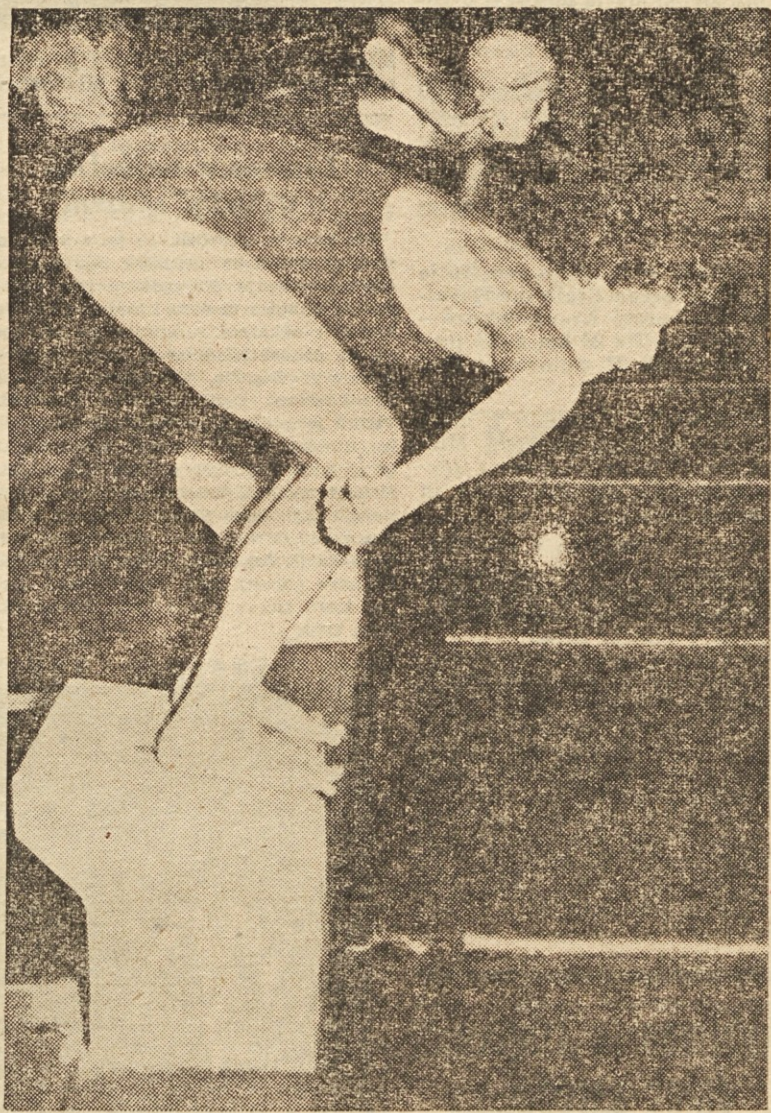
Nogometna „vojna“ v Bariju

Po tekmi druge italijanske lige med Barijem in Tarantom v Bariju je prišlo do prave bitke med pristasi obeh klubov. Nič manj kot 12.000 navijačev Taranta je bilo na tekmi in že med igro je bilo na stadionu precej »vroče«. V jeseni so v Tarantu pretepli nekaj obiskovalcev iz Barija in ti so se spravili nad goste in njihove avtomobile, ki so parkirali okoli stadiona. Borba se je pričela takoj po tekmi na stadionu in se potem nadaljevala še po cestah. Policija je morala mobilizirati vse svoje sile, da je prekinila večje število cestnih bitk v okolici stadiona. Druge skupine vročekrvnih domačinov pa so medtem razbile okna na avtobusih iz Taranta in poskušali v jurišu zavzeti vozila. Policija je prispela še ob pravem času, da je obranila gledalce iz Taranta, ki so že bili v avtobusih pred poštno porčijo »batine«. Avtomobile iz Taranta so spravili iz mesta pod zaščito policijskih vozil. Na cesti so postavili domačini večje število barikad, ki so jih morali policajci spraviti s poti. Poškodovanih, pa tudi aretiranih, po tej nogometni bitki ni manjkalo. K takšnemu »športnemu« izživljanju je menda vsak komentar povsem odveč.

Na Vrhnikih bo treba marsikaj izboljšati

Pred kratkim je bil na Vrhnikih občni zbor SD Usnjar, katerega se je udeležilo le malo članstva. Klub šteje nad 70 aktivnih športnikov, na občnem zboru pa smo videli le 27 članov. Lani so v klubu delovale 3 sekcije, in sicer nogometna, smučarska in šahovska. Najštevilnejši so nogometni, ki imajo okoli 50 članov. Lani so v klubu delovale 3 sekcije, in sicer nogometna, smučarska in šahovska. Najštevilnejši so nogometni, ki imajo okoli 50 članov. V diskusiji je bilo govora o raznih perečih problemih društva, zlasti o pomanjkanju prostorov, tako da se morajo športniki največkrat sestajati v gostilnah. Veliko je bilo govora tudi o nedisciplini nogometna-

šev. Včasih smo videli na treningih le 5 igralcev in niti enkrat samkrat se ni pripetilo, da bi se na treningu zbralo celo moštvo. Se danes so nogometni trenerja in vadilno brez strokovnega vodstva. Prav tako je bilo mnogo govora o smučarski skakalnici, za katero je na Vrhnikih mnogo lepih in primernih terenov, pa tudi stroški za gradnjo bi bili minimalni. Prav tako kot »Partizan«, se tudi SD Usnjar zavzema za dograditev stadiona, zato bosta obe društvi stopili v stik z Obč. LO in skušali za vse gradnje organizirati mladinske brigade. Ob zaključku so zborovalci izrazili željo, da bi bilo pri Obč. LO nujno ustanoviti Svet za telesno kulturo, ki ga Vrhnika še danes nima.

Zadnjo nedeljo v mesecu aprilu se bo majhno »korito«, kot imenujejo plavalci zimski bazen na Iliriji, spet poštno napolnilo: najboljši plavalci ŽPK Ljubljane in Ilirije se bodo pomerili na zimskem prvenstvu Ljubljane

Raymond Lambert:

REKORD NA HIMALAJI

Saj še niti ne vemo, kje ga bomo postavili! Toda znano nam je, da se ti ljudje zelo dobro znajdejo in da bosta, čim prideta v Beding, šla spravevat k lami in prebivalcem. Izvedela bosta, kje smo in hitela k nam, tudi če bo treba bosih nog v snegu čez visoke prelaze. Vendar moramo najti prostor za to nesrečno glavno taborišče. Nakupimo nekaj tsampe in moke. Izmenjati moramo še kulije. Tisti, ki smo jih najeli v Katmanduju, se vrnejo. Poiskali jih bomo v dolini, čeprav to ni lahko. Tod so le majhne vasi in naši šerpe morajo obiti prav vse, da bi nabrali potrebno število kulijev. Končno nam jih uspe najeti osmero. Osemnajstega septembra odide osem kulijev, troje šerp, sirdar Dava Tondup, Bertholet in Juge z nalogo, da se dvignejo nad Beding in poizkusijo najti prehod čez kako sedlo, ki nam bo omogočilo priti v Menlungtsejevo kotlino. O kaki poti nimamo pojma.

Jaz ostanem s Claude Kogan spodaj, da pregledam tovore. Odpreva vse in izkoristiva redke ure sonca zjutraj, da osušiva večino robe.

Po zaslugi embalaže, kateri so posvetili naši dobavitelji posebno skrb, se ni nič pokvarilo. Nekolikanj je res vlažno, toda vlaga izgine pod sončnimi žarki. Za ta posel imava le malo časa, kajti ob desetih ali enajstih dopoldne morava vse zložiti in čakati naslednjega dne, da s tem nadaljujemo.

Nekega dne nas povabi bedinški lama v tempelj. Najprej prisostvujemo v samostanu verskemu obredu, nato pa nam postreže s čajem. Nočemo zaostajati.

Zimmermann privleče iz svojih zabojev sekiro in jo ponudi lami, ki je ves navdušen, kajti to orodje mu bo pomagalo pri gradnji svetišča, ki ga obnavlja. Ko smo odhajali iz Katmanduja, smo dobili od gospoda Brisa, ravnatelja hotela Royal, v dar štirideset litrov whiskyja. Zaradi tega je bilo treba najeti še dva kulija, da sta nosila vseh dvanajst dni ta alkohol.

Z bojaznijo sem se spraševal, kako bo šel whisky čez prelaze, visoke 5.400 do 5.600 metrov. Zatorej smo se odločili, da postrežemo z njim lamam, nunam, šerpam in — samo malo — kulijem.

Vse se je dogajalo v templju pred Budami. Kuliji so nalivali v čajne ročke whisky, ki je bil čist kot

moji nameni. Ponudili so ga v skledicah najprej lamam, potem nunam in končno šerpam in lahko si mislite, kako se je vsa ceremonija končala; petje, napolnite, šale in zlahka nalezljiva prisrčnost kljub jezikovnim težavam.

Stangelin in Zimmermann sta se ga nalezla malo bolj kot midva s Claude Kogan, že kar čez mero. Morali smo ju drugega za drugim odnesti, položiti Zimmermanna na njegovo ležalno blazino pod svetiščem, nato pa pomagati nunam pri evakuaciji lame, ki se ni mogel držati pokonci. Potem so šerpe počistili svetišče in spravili vse v red, midva pa sva zlezla v šotore.

Večer je bil res epski in mislim, da ga bodo vsi ohranili v lepem spominu, predvsem pa lama! Naslednji dan smo ga videli iti mimo. Bežno nas je pozdravil in se naglo oddaljil. Bil je brez klobuka. Zgubil ga je na večerni zabavi...

Claude Kogan mi je zaupala svoj dnevnik, ob katerem podoživljam prvo etapo na poti proti našim nadam. In kakor je naš radijski reporter Bortholet zaklical o mikrofon: »Tebi, Zeneva!«, si ne morem kaj, da ne bi zaklical med te vrstice:

»Zdaj pa ti, Claude!«

V prihodnjih dveh poglavjih bo govorila ona.

■ — Vrhnikar — Trening odbojkarjev vrhniškega »Partizana« je te dni prevzel znani novomeški odbojkar in član slovenske reprezentance tovariš Modic.

Avto-moto društvo na Vrhnikah, ki ima precej članstva, je nedavno pričelo z vozniki tečajem na Drenovem griču. Vsako nedeljo dopoldne se tamkaj zbere veliko mladine, ki z zanimanjem sledi predavanjem.

■ — Ljubljana — Košarkarji TSS so pred kratkim premagali moštvo novomeškega »Partizana« v Novem mestu s 107:65. Na nedavni tekmi s Svobodo iz Ljubljane pa so izgubili s 61:73.

■ — Jezersko — Na svojem občnem zboru so smučarji z Jezerskega sklenili, da bodo mladini nudili čim več razvedrila. Žal pa smučarjem primanjkuje denarja, tako da ne morejo niti s svojimi najboljšimi predstavniki sodelovati na prireditvah izven domačega kraja.

■ — Tržič — Športne sekcije v podjetjih in tovarnah v Tržiču bodo organizirale za 1. maj in ob »Dnevu mladosti« številne tekme v raznih športnih panogah.

Avto-moto društvo v Tržiču se že sedaj marljivo pripravlja na izvedbo tradicionalnih dirk na Ljubeli, na katere bodo povabili številne dirkače iz mnogih evropskih držav.

Alpinistični odsek pri PD Storžič je prejšnjo nedeljo organiziral tradicionalni veleslalom v spomin padlega alpinista in smučarja Roka Kramarja. Zmagal je Krmelj Janko.

Prejšnjo nedeljo je avto-moto društvo v Tržiču razvilo svoj društveni prapor, ki mu je botroval predsednik GO Ljudske tehnike LRS tovariš Milko Goršič.

■ — Javornik — V Medjem dolu nad Javorniškim Rovtom je bilo pred kratkim smučarsko tekmovanje kurirjev NOV. Med člani je zmagal Legat pred Čopom in Smolejem, pri starejših članih pa je osvojil prvo mesto Ivan Saksida.

■ — Kranj — Prejšnjo nedeljo je AMD Kranj organiziralo ocenjevalno dirko na progi Kranj—Jepca—Trboje—Kranj. Na 28 km dolgi progi je sodelovalo 27 motoristov in 7 avtomobilistov.

AMD Kranj bo priredilo 5. maja na dirkališčni stezi stadiona Mladosti v Stražišču velike dirke z udeležbo najboljših jugoslovanskih in inozemskih vozačev.

Košarkarji Kranja so v prijateljski tekmi prepričljivo premagali moštvo mariborskega Branika s 73:57 (34:22). Rezultat daje slutiti, da so Kranjčani v odlični formi.

Rezultati II. kola gorenjske nogometne lige — Jesenice: Prešeren 12:0 (5:0), Skofja Loka: Bled 7:0 (2:0), Mladost B: Naklo 6:4 (3:1), Triglav B: Tržič B 2:1 (2:1), III. kolo: Tržič B: Skofja Loka 4:1 (0-0), Prešeren: Triglav B 4:3 (2:1), Naklo: Bohinj 10:1 (2:1), Mladost B: Bled 3:0 p.f. — mladinci — I. kolo: Jesenice: Svoboda (Senčur) 4:0 (2:0), Skofja Loka: Mladost 3:4 (2:3), Triglav: Prešeren 5:1 (3:1).

Ljubljana in Triglav daleč susedaj

(Nadaljevanje s 5. strani)
nobene pozornosti ženskem naraščanju. Odred pa je še na državnem prvenstvu imel najboljšo slovensko žensko ekipo, na slovenskem prvenstvu pa v tej disciplini sploh ni nastopil. Ostala mesta pripadajo manjšim slovenskim klubom, ki so se z eno ali pa dvema ekipama udeležili letošnjih prvenstev Slovenije. Sestavili smo vrstni red slovenskih klubov in sicer tako, da smo prvo mesto ocenjevali z 20 točkami, drugo z 18, tretje s 16, četrto s 14, peto z 12, šest z 10, sedmo z 9, osmo z 8 itd. do 14. mesta, ki dobi 1 točko.

Razvrstitev klubov je naslednja: 1. Triglav (Kranj) 76, 2. Ljubljana 74, 3. »Partizan« (Kočevje) 51, 4. Fužinar (Ravne) 50,5, 5. Ilirija (Ljub) 39,5, 6. Odred (Ljub) 28, 7. Jesenice 26, 8. Storžič (Golnik) 20, 9. Maribor 16, 10. Kemičar (Hrast) 13,5, 11. Kovinar (Mar) 8, 12. Koper 6,5, 13. Elan (N. mesto) 5,5, 14. do 15. »Partizan« (S. Loka) in Branik (Mar) po 5, 16. »Partizan« (Radovljica) 2,5, 17. Nova Gorica 1. R. S.

OPOMBA: Od 1. do 7. zvezna nogometna liga, od 8. do 12. I. conska nogometna liga.

LETO XIII.

Št. 15

Stran 6

Minulo nedeljo je bilo v Kranju ekipno meddružinsko tekmovanje med strelci Primskovega, Predoselj, »Iskrec«, Čirč, Huj in Protivionaca iz Ljubljane. V ostri konkurenci je zmagalo Primskovo.

■ — Golnik — Isti dan je bilo na Golniku sindikalno strelsko tekmovanje instituta za TBC. Pri članih je zmagal Jože Jereb, pri članicah pa Slavka Može.

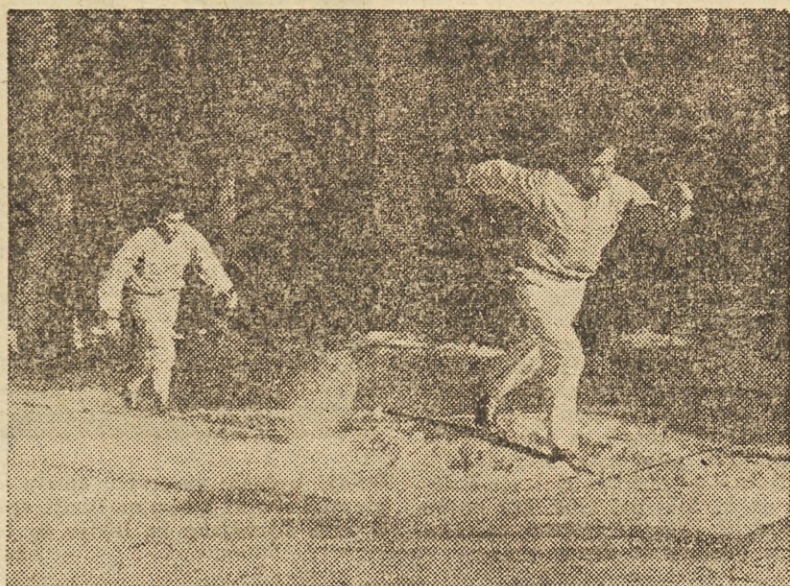
■ — Polje — Člani strelske družine »Bine Grajzer« v Polju pri strelski prapor, Slovesnosti so pri Ljubljani so prejšnjo soboto razvili sostvovalci tudi številni predstavniki ljudske oblasti in političnih organizacij Po pozdravnem govoru predsednika družine tovariša Škerjanca je prapor razvil predsednik Obč. LO Ljubljana Polje tovariš Leopold Maček, ki ga je z lepim nagovorom izročil praporščaku.

Mladji Blejčan Jemec Božo je eden naših najbolj nadarjenih mladincev

Ljutomer najboljši v vzhodni skupini

Kot smo že poročali, se je v vzhodni skupini slovenske kegljaške lige zaključilo tekmovanje. Na splošno presenečenje je zmagalo moštvo Ljutomera, ki je prehitel nekatere rutinirane klube, kot sta na primer Kladivar iz Celja in Proletarec iz Zagorja. Ta uspeh pa so si Ljutomerčani tudi zasluženo priborili. Veliko je k njemu pripomogel tekmovallec Steržaj, ki je bil med posamezniki te skupine najboljši s povprečkom 831. Končni rezultati vzhodne skupine so naslednji: Ljutomer 13964, Proletarec 13726, Tekstilac (Mrb) 13587, Kladivar 13569, Svoboda (Ruše) 13545, Poštar (Mrb) 13356, Bratstvo (Hrast) 13094, Kovinotehna (Celje) 13047, Drava (Ptuj) 13003, Vrelec (R. Slat) 12716.

Poključke gozdove pokriva še debela snežna odeja

Poletov nagradni natečaj

ODREZEK št. 37

1. Hajduk: Crv. zvezda	Točen naslov pošiljatelja: Priimek:
2. Partizan: Radnički	
3. BSK: Spartak	Ime:
4. Dinamo: Sarajevo	
5. Budućnost: Vardar	Kraj:
6. Velež: Lokomotiva	
7. Vojvodina: Zagreb	Ulica in hišna številka:
8. Ljubljana: Tekstilac	
9. Odred: Metalac	
10. Trešnjevka: Split	
11. Grafičar: Sibenik	
12. Rijeka: Uljanik	

Planica je za nami - kaj pa sedaj?

Planica je za letos za nami, zdaj je konec. Morali si bomo zapomniti novo ime in nov rezultat: Helmut Recknagel, 124 m!

Toda to ni več aktualno. Življenje teče naprej. Zdaj so naše misli spet pri dnevnih dogodkih. Prihodnja mednarodna prireditev na »veliki« bo šele 1960. Za dobri dve leti smo opravili. No, na jesen 1959. pa bomo spet pogledali kako in kaj.

Marca 1960. bo spet prišlo v Planico 30.000 gledalcev. Desetkrat toliko jih bo sedelo doma pri radijskih sprejemnikih in dnevnem tisku. Spet bomo občudovali kakega Recknagla ali kakega novega junaka iz Squaw Valleya.

Med tem bo preteklo četrto stletje Planice. Naša skakalna reprezentanca bo verjetno približno taka, kakor je bila vsa leta doslej: srednje dobra. Mar ne bi mogla biti boljša? Mar ni Planica »zibelka« smuških poletov? Od koga je odvisna vloga naših skakalcev?

Planica je za jugoslovanski šport velika obveznost

Mi smo dali idejo, prvi smo zgradili veliko skakalnico. Kdo se ne spominja hude borbe za priznanje Planice? Končno smo v tej borbi zmagali. Planici sta sledila Oberstdorf in Kulm, Norvežani so morali priznati, da je imel inž. Bloudek prav.

Tako smo dobili svoj zimskošportni praznik. Ljudje radi štedijo, celo otroci radi spravljajo kovače, samo da bi lahko potovali v Planico, da bi videli polete in veliko skakalnico. Nekateri prihajajo od daleč, vso noč se vozijo z vlakom. To so nepozabni dnevi!

Planiški dnevi — vsa naša javnost jih spremlja, ves športni svet prisluhne. To ni navadna športna prireditev, za Jugoslovane pomeni nekaj več, ker je združena z našo zamisljivo, borbo in zmago. Zato nam ne sme biti vseeno, kakšno vlogo igrajo na tej prireditvi predstavniki našega smučarstva, predstavniki jugoslovanskega športa. Planica pomeni posebno obveznost: za nastop na veliki skakalnici je treba naše skakalce pravilno pripraviti. Skakalnico je možno urediti v eni

sami sezoni. Tekmovalce je treba pripravljati po večletnem planu. Zato pišemo zdaj, ko je čas za to.

Ali so naši skakalci nesposobni?

Za letošnje planiške dni so imeli skakalci nekoliko boljše priprave kakor v letih doslej. Imeli so krajše tečaje na skakalnicah, bili so tudi na gostovanjih v inozemstvu. Športna zveza Slovenije je dala posebna sredstva za trening skakalcev, tovarna »Elan« pa jim je podarila smuč. Kolikor vemo, se je tokrat prvič zgodilo, da so imeli vso potrebno opremo za izpopolnjevanje v smučanju. Vse pa je bilo razmeroma pozno. Vedeti je treba, da ni mogoče dobiti v nekaj tednih tistih gibalnih izkušenj, ki so potrebne za obvladovanje 100 kilometrske hitrosti na snegu in v zraku.

Športna vzgoja pomeni dolgoročne procese. In vendar moramo priznati, da se je skakalcem vidno poznalo, da so bili bolj pripravljeni. Priložitnostno so se pripravljali tri mesece, nekateri tudi dlje. Kako neki bi nastopili, če bi se pripravljali celo leto — ali pa kar tri leta?

Recimo, da bi se pripravljali sistematično — ne laično in ne skopuško, — da bi se navadili na jutranjo gimnastiko, na zdrav način življenja in da bi trenirali vsak dan. Recimo, da bi telovadili, kakor Birger Ruud, ki je znal skakati čez telovadno orodje tako dobro, kakor da bi bil iz vrst vrhunskih telovadcev. Recimo, da bi bili tako izvrstni atleti, kakor Helmut Recknagel, ki skače v višino 170 cm in preteče 100 m v 11,8 sek! Ali pa, da bi skakali v daljino z mesta kakor ruski skakalci (o teh poročajo, da skačejo z mesta 3 m daleč).

Vse to bi bilo dosegljivo z redno vadbo, z znanjem in voljo. Konec koncev — brez denarja! Toda rekli smo, da vadbena ne bi smela biti niti laična niti skopuška. Tudi denar bi bil potreben za kak izobraževalni tečaj, na katerem bi se tekmovalci seznanili z gimnastiko in s tistimi športnimi panogami, ki bi jih naj gojili od konca smučarske sezone do začetka nove. Denar bi bil potreben kajpada tudi za priložitnostno vadbo na ledenikih (spomladi, poleti, jeseni) in zlasti za treninge ob žičnicah in skakalnicah.

Naši skakalci niso nesposobni. Trenirali niso, vrh tega pa se jim pozna pomanjkanje dobre športne vzgoje.

Triletni plan dela

Če nam je na tem, da bi nam postala Planica tak športni praznik, ki bi pomenil ljudsko radost, ponos in zaupanje v našo športno organizacijo, tedaj ne smemo več dopustiti, da bi se morali slabo pripravljati domači tekmovalci kosati z odlično pripravljenimi inozemci. Ker je Planica naša in ker je pri nas vzklija zamisel smuških poletov,

KEGLJANJE

Po državnem mladinskem prvenstvu v kegljanju

Mladincem več tekem!

V ponedeljek se je zaključilo državno mladinsko kegljaško prvenstvo v Mariboru, na katerem je nastopilo 19 moštvi in veliko število posameznikov. Naslov državnega prvaka ni ostal niti pri moštvi niti pri posameznikih v Sloveniji, saj je med moštvi osvojila prvenstvo reprezentanca Splita, med posamezniki pa mladinec Vuković iz Varaždina. Uspeh Slovencev je zelo soliden, razveseljivo pa je, da so zlasti Kranjčani nastopili z več moštvi.

Seveda ni vse potekalo tako kot bi bilo treba. Vodstvo tekmovanja je namreč v nekem primeru dovolilo nastopiti enemu izmed tekmovalcev Splita v dveh moštvi, in sicer v reprezentanci in v klubskem moštvu. To je seveda proti vsem načelom tekmovanja. Vendar ta primer ni vplival na končni izid, velja pa naj kot opozorilo za slična tekmovanja.

Ker so mladinci Triglava dosegli prav lepe uspehe, smo povprašali njihovega funkcionarja in kegljaškega veterana Staneta Rebolja, kaj meni o letošnjem prvenstvu.

»Rezultati so bili pravilno doseženi, je začel pripovedovati tov. Rebolj. »Težko pa je reči, če je kvaliteta tekmoval-

se nam zdi povsem logično, če zavzamemo takole stališče: naši tekmovalci morajo biti vsaj tako pripravljeni, kakor inozemci!

Mi vemo, kaj jim manjka. Manjka jim najprej splošna telesna izurjenost. To je možno doseči ob sistematični in redni vadbi tistih telesnih vaj, ki napravijo človeka primerno močnega, hitrega, spretnega in vzdržljivega. Telesna vzgoja se je dandanes razvila na stopnjo znanosti, ko lahko natančno predpišemo vsakemu telovadcu, kaj mora delati, da bo izboljšal svoj gibalni aparat.

Organizirati bo treba redno vadbo in zaupati delo kvalificiranemu strokovnjaku. Ker je del skakalcev prepuščen sam sebi, bi morali poleg organiziranja taborjenja, na katerem bi se seznanili z najbolj učinkovitimi telesnimi vajami (da bi jih pozneje delali doma). Kdaj pa kdaj bi morali tudi izven sezone za nekaj dni na sneg, kajti vsem je potrebno izpopolnjevanje v smučanju in zlasti izpopolnjevanje v obvladavanju hitrosti. Tudi bi bile potrebne posebne vaje za obvladovanje telesa v zraku. Glede znanstveno zastavljene programa nismo v skrbeh, lahko bi se zanesli na strokovno pomoč Višje šole za telesno vzgojo in Zavoda za telesno kulturo v Beogradu.

Delno pa bi nastopile težave s skakalci; vprašanje je, če so vsi toliko navdušeni za stvar, da bi bili pripravljeni žrtvovati potreben čas in se v vsem podreči športnemu režimu. Discipliniranost je prvi pogoj za uspeh! Morda bi spričo večje zahtevnosti koga izgubili, kar pa ne bi bilo tako pomembno, ker imamo precej naraščajo. Na letošnji skakalni prireditvi na 60 metrski skakalnici v Ljubljani smo videli na pr. kar 17 sposobnih članov in mladincev Enotnosti! Tudi mladinsko prvenstvo (državno in republiško) je pokazalo, da bo čez tri leta, ko bodo zimske olimpijske igre v Kaliforniji, trda borba za kvalifikacijo v olimpijsko reprezentanco. Verjetnost potovanja v Squaw Valley pomeni za olimpijske kandidate dober stimulans!

To, za kar se zavzemamo, je pravočasno sistematično delo. Popolnoma razumljivo, da ne gre brez materialnih sredstev. Naša družba je povsem nedvoumno dokazala, da ima razumevanje za Planico. Če smo dobili sredstva za gradnjo skakalnice, za vzdrževanje in popravilo, jih bomo nedvomno dobili tudi za vzgojo skakalcev.

Kdo je dolžan oskrbeti načrt sistematičnih priprav naših skakalcev za zimske olimpijske igre in za Planico 1960? V kolikor gre za državno reprezentanco, je to dolžnost Smučarske zveze Jugoslavije; v kolikor pa gre za upoštevanje velikega zanimanja naše športne javnosti za vlogo jugoslovanskih skakalcev v Planici, padajo obveznosti tudi na Smučarsko zvezo Slovenije in na Športno zvezo Slovenije. D. U.

